

Dosarul nr. 1ra-1317/2018

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2018, declarat de către inculpata

Nastiuc (Selivestru) Maria Xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 06.03.2015-24.11.2016
2. instanța de apel: 10.01.2017-16.05.2017
05.12.2017-03.03.2018
3. instanța de recurs: 27.07.2017-31.10.2017
04.06.2018-27.06.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești din 24 noiembrie 2016, au fost recunoscute vinovate și condamnate:

Nastiuc (Selivestru) Maria Xxxxx de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 4 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femeii de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce țin de gestionarea bunurilor și mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 96 alin. (1) Cod penal, s-a amânat executarea pedepsei cu închisoare, până la atingerea de către copilul lui Nastiuc (Selivestru) M., născut la 08.04.2016, a vârstei de 8 ani.

Selivestru Doina Xxxxx, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femeii de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce țin de gestionarea bunurilor și mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani.

Acțiunea civilă intentată de SRL „Crist Valg”, în partea încasării cheltuielilor de judecată a fost admisă, fiind dispusă încasarea în mod solidar de la Nastiuc (Selivestru) M. și Selivestru D. în beneficiul lui SRL „Crist Valg”, în sumă de 3.000 lei. În rest, acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să decidă instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Nastiuc (Selivestru) M. și Selivestru D., activând în perioada anilor 2013-2014 în baza ordinelor nr. 7 și respectiv nr. 19 a directorului SRL „Crist Valg”, Gajiu V. și a contractelor individuale de muncă nr. 47 din 09 aprilie 2013, respectiv nr. 60 din 01 decembrie 2013, în calitate de vânzătoare al magazinul mixt din s. Pervomaiscoe, r-nul Hîncești, având obligația de distribuire a produselor către clienți și încasarea mijloacelor bănești de la aceștia pentru produsele și marfa realizată, cu transmiterea mijloacelor financiare în casieria persoanei juridice angajator, folosind funcția deținută, prin delapidare, au sustras bunuri și mijloace financiare în numerar de la SRL „Crist Valg”, după cum urmează:

Nastiuc (Selivestru) M. activând în calitate de vânzător, în condițiile și împrejurările sus-indicate, în perioada de timp decembrie 2013 - iunie 2014, acționând intenționat, urmărind scopul delapidării averii străine, folosind situația de serviciu, a însușit din magazin și casieria magazinului din s. Pervomaiscoe, r-nul Hîncești în care activa și care aparține SRL „Crist Valg”, bani și bunuri materiale în sumă totală de 69.670 lei, echivalentul a 16,489 salarii medii prognozate de Guvernul RM pentru perioada comiterii faptei ilicite.

Acțiunile inculpatei Nastiuc (Selivestru) Maria au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu.*

Selivestru D. activând în calitate de vânzător, în condițiile și împrejurările sus indicate, în perioada de timp decembrie 2013 - iunie 2014, acționând intenționat în scopul delapidării averii străine, folosind situația de serviciu, a însușit din magazin și casieria magazinului în care activa din s. Pervomaiscoe, r-nul Hîncești și care aparține SRL „Crist-Valg” bani și bunuri materiale în sumă totală de 10.215 lei, echivalentul a 23,956 salarii medii prognozate de Guvernul RM pentru perioada comiterii faptei ilicite.

Acțiunile inculpatei Selivestru D. au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, *delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu, în proporții mari.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Nichifor E. în numele inculpatelor Selivestru D. și Nastiuc (Selivestru) M., prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță,

prin care inculpatele să fie achitate de sub învinuirea imputată, în temeiul art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta lor nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat:

- inculpatele se consideră nevinovate deoarece între ele și partea vătămată au apărut relații civile, iar probele acușării examinate în ședința de judecată poarta un caracter contradictoriu, iar unele din ele urmează a fi declarate nule;

- în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit că contractele individuale de muncă care au fost prezentate în proces nu sunt semnate de către angajatele Nastiuc (Selivestru) M. și Selivestru D., contrar prevederilor art. 84 Codul muncii, iar orice relație de muncă între inculpate și fostul angajator sunt ilegale și nu pot fi supuse unei represiuni penale, deoarece ele nu au obligațiuni față de angajator și invers;

- la momentul semnării contractelor de răspundere materială nr. 60 din 01.12.2013 cu Nastiuc (Selivestru) M. și nr. 47 din 09.04.2013 cu Selivestru D., părțile urmau să perfecteze un act de predare-primire a bunurilor din magazin, ceea ce în cazul dat nu a fost făcut și deci este imposibil de stabilit dacă au fost sau nu careva neajunsuri până la angajarea inculpatelor la magazin;

- nu este corectă calificarea acțiunilor inculpatelor în baza art. 191 Cod penal, deoarece odată ce între angajator și angajat există contract de răspundere materială, relațiile lor urmează a fi soluționate de către instanța civilă.

3.2. Avocatul Foltea Vasile în numele părții civile SRL „Crist Valg”, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura civilă și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu admiterea totală a acțiunii civile intentate și dispunerea încasării în folosul reclamantului SRL „Crist Valg” din contul lui: Selivestru D., prejudiciul cauzat în sumă de 101.215 lei și dobânda de întârziere în sumă de 51.044 lei; Nastiuc (Selivestru) M., prejudiciul cauzat în sumă de 69.670 lei și dobânda de întârziere în sumă de 35.135 lei. În mod solidar, de la Selivestru D. și Nastiuc (Selivestru) M., cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3.000 lei.

În motivarea apelului a invocat:

- prima instanță nu a luat în considerare prevederile art. 225 Cod de procedură penală, modificat prin Legea nr. 152 din 01 iulie 2016, în vigoare din 01 august 2016, în conformitate cu care, judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. La adoptarea sentinței de acușare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă;

- prima instanță eronat s-a condus, la emiterea sentinței în partea ce privește latura civilă, de prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, în

conformitate cu care, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă;

- în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetării judecătorești, partea civilă a prezentat probe care demonstau integral cuantumul pretențiilor consemnate în cererea de chemare în judecată, concretizate ulterior în cererea cu privire la modificarea cuantumului pretențiilor din acțiune, care au fost analizate detaliat în susținerile verbale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Nichifor E. în numele inculpatelor și admis apelul declarat de avocatul Foltea V. în numele părții civile, casată sentința parțial în latura civilă, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost admisă acțiunea civilă și dispusă încasarea de la:

Selivestru D. în beneficiul SRL „Crist Valg” prejudiciul material cauzat în sumă de 101.215 lei;

Nastiuc (Selivestru) M. în beneficiul lui SRL „Crist Valg”, prejudiciul material cauzat în sumă de 69.670 lei.

În mod solidar de la inculpate în beneficiul părții civile cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, examinând materialele cauzei, a constatat că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia de reîncadrare a acțiunilor inculpatelor, deoarece în rezultatul inventarierii efectuate la magazinul SRL „Crist Valg” din s. Pervomaiscoe r-nul Hîncești în luna iunie 2014 și inspectării financiare a activității acestuia s-a stabilit un neajuns de mijloace financiare și mărfuri după Nastiuc (Selivestru) M. în sumă totală de 69.670 lei, acțiunile acesteia fiind încadrate în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar după Selivestru D. în sumă totală de 101.215 lei, astfel fiind reîncadrate acțiunile ei în baza art. 191 alin. (4) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel a menționat că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

La fel, instanța de apel a reținut că, deși inculpatele nu și-au recunoscut vinovăția în comiterea faptelor imputate, aceasta se dovedește prin cumulul de probe analizate în cadrul cercetării judecătorești, verificate prin citire în apel și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate, Gheciu Silviu, declarațiile

martorilor Gubenco-Gajiu C., Petrov N., Scorici E., precum și prin: plângerea părții vătămate SRL „Crist Valg” din 09 iulie 2014 (f.d. 19, vol. 1); copiile explicațiilor scrise de inculpatele Selivestru D. și Nastiuc (Selivestru) M. la 16 aprilie 2014 și respectiv la 02 iulie 2014 (f.d. 20-22, vol. 1); ordinele nr. 1 și nr. 2 din 27 iunie 2014, (f.d. 27-28, vol. 1); actul privind rezultatele inspecției financiare efectuate la SRL „Crist Valg” pentru perioada 01 aprilie 2013 – 02 iulie 2014 și anexele (f.d. 48-55 și 56 - 157, vol. 1); rapoartele despre rulajul mărfurilor (f.d. 66-99 vol. 1 și Mapa 1 și 2); ordinul de angajare a lui Selivestru D., contractul de muncă și contractul cu privire la răspunderea materială din 09 aprilie 2013 (f.d. 125-127, vol. 1); ordinul de angajare a lui Nastiuc (Selivestru) M., contractul de muncă și contractul cu privire la răspunderea materială din 01 decembrie 2013 (f.d. 130-134, vol. 1); caietele de evidență a datoriilor (Mapa 2).

Cu referire la aceste probe, instanța de apel a indicat că careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu a depistat, menționând că ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, în ansamblu racordă între ele și pe deplin confirmă vinovăția inculpatelor în comiterea faptelor imputate.

Totodată, instanța de apel a reținut că nu poate fi luată în considerare versiunea susținută de inculpate pe întreg procesul penal, privind nerecunoașterea vinovăției, considerând aceasta ca o tendință a ultimelor de a nu prezenta o stare de fapt reală și plauzibilă, care să le atenueze răspunderea penală, respectiv relatând că aceste declarații se combat prin cumulul de probe administrate în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, care au fost verificate în ședința instanței de apel.

Instanța de apel a notat, că fiind audiați atât martorii, cât și inculpatele, din declarațiile lor s-a reținut că acces la cheile de la magazin și depozit aveau doar vânzătorii, iar proprietarii magazinului în lipsa acestora nu intrau nici în magazin și nici în depozit. Toți unanim, au declarat că pe parcursul activității inculpatelor la magazin nu au avut loc furturi sau alte spargerii, marfa tot timpul o primeau vânzătoarele în baza actelor de însoțire și nu au fost cazuri, ca cantitatea reală a mărfii să difere de cea documentară. De asemenea, inculpatele au recunoscut însușirea de bunuri și bani, dar au declarat că aceste fapte s-au produs în cantități și valori mult mai mici decât cele incriminate lor. Aceeași este situația și în cazul eliberării produselor din magazin cumpărătorilor pe datorie, însă, careva explicații plauzibile și acceptabile inculpatele nu au putut face. Mai mult, instanța de apel a notat că imediat după depistarea neajunsurilor, inculpatele au scris explicații pe numele angajatorului, conform cărora recunosc datoria și au eliberat acestuia recipise, prin care se obligă să restituie sumele datorate.

În același sens, instanța de apel nu a reținut argumentele avocatului Nichifor E., precum că între inculpate și partea vătămată se atestă prezența

raporturilor civile, argumentând în acest sens că probele enunțate confirmă contrariul, adică inculpatele nefiind proprietarele magazinului au însușit din magazin și casieria magazinului bunuri și bani, respectiv Nastiuc (Selivestru) Maria în sumă totală de 69.670 lei, iar Selivestru Doina în sumă totală de 101.215 lei.

Totodată, instanța de apel a atestat că atât inculpatele cât și apărătorul acestora, considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că au acceptat situația dată.

În privința pedepsei stabilite, instanța de apel a conchis că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 96 Cod penal, stabilind just categoria și termenul pedepsei.

În privința acțiunii civile, instanța de apel a considerat eronate concluziile primei instanțe privind admiterea în principiu a acesteia, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, instanța de apel menționând în acest aspect că din înscrisurile anexate la materialele cauzei rezultă cu certitudine, că prejudiciul material cauzat părții civile SRL „Crist Valg”, în rezultatul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu de către Nastiuc (Selivestru) Maria constituie suma totală de 69.670 lei și de către Selivestru Doina - constituie suma totală de 101.215 lei în perioada decembrie 2013 - iunie 2014, - prejudiciu, înaintat inculpatelor în învinuire și rechizitoriu, astfel, în legătură cu recunoașterea acestora vinovate de comiterea infracțiunii date, urmează a fi încasată de la fiecare suma respectivă, sustragerea căreia a fost confirmată în cadrul judecării cauzei.

La fel, instanța de apel a conchis că urmează a fi încasată în mod solidar, suma solicitată de partea vătămată în mărime de 3.000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică.

Totodată, cerințele reprezentantului părții civile privind încasarea dobânzii de întârziere, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece legislația în vigoare nu prevede la caz încasarea dobânzii de întârziere.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Nichifor E. în numele inculpatelor Nastiuc (Selivestru) M. și Selivestru D., prin care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatele să fie achitate din motiv că faptele lor nu întrunesc elementele infracțiunii.

În motivarea recursului a invocat argumente similare cu cele invocate în apel.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2017, a fost admis recursul declarat, casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției instanța de recurs a menționat că potrivit faptei criminale imputate în rechizitoriu (f.d. 239-240, vol. I), constatate ca fiind săvârșită de inculpatele Selivestru D. și Nastiuc (Selivestru) M., descrise în sentința primei instanțe (f.d. 155 - verso, vol. 2), s-a reținut de către prima instanță că „Nastiuc (Selivestru) Maria și Selivestru Doina, activând în perioada anilor 2013-2014 în baza ordinelor nr. 7 și respectiv nr. 19 a directorului SRL „Crist Valg”, Gajiu Vasile și a contractelor individuale de muncă nr. 47 din 09.04.2013 și, respectiv nr. 60 din 01.12.2013, în calitate de vânzătoare al magazinul mixt din s. Pervomaiscoe, r-nul Hîncești, având obligația de distribuire a produselor către clienți și încasarea mijloacelor bănești de la aceștia pentru produsele și marfa realizată, cu transmiterea mijloacelor financiare în casieria persoanei juridice angajator, folosind funcția deținută, prin delapidare, au sustras bunuri și mijloace financiare în numerar de la SRL „Crist Valg”, după cum urmează.

Nastiuc (Selivestru) Maria, activând în calitate de vânzător, în condițiile și împrejurările sus-indicate, în perioada de timp decembrie 2013 - iunie 2014, acționând intenționat, urmărind scopul delapidării averii străine, folosind situația de serviciu, a însușit din magazin și casieria magazinului din s. Pervomaiscoe, r-nul Hîncești în care activa și care aparține SRL „Crist Valg”, bani și bunuri materiale în sumă totală de 69 670 lei, echivalentul a 16,489 salarii medii prognozate de Guvernul RM pentru perioada comiterii faptei ilicite.

Selivestru Doina activând în calitate de vânzător, în condițiile și împrejurările sus indicate, în perioada de timp decembrie 2013 - iunie 2014, acționând intenționat în scopul delapidării averii străine, folosind situația de serviciu, a însușit din magazin și casieria magazinului în care activa din s. Pervomaiscoe, r-nul Hîncești și care aparține SRL „Crist-Valg”, bani și bunuri materiale în sumă totală de 101 215 lei, echivalentul a 23,956 salarii medii prognozate de Guvernul RM pentru perioada comiterii faptei ilicite.”, acțiunile lui Nastiuc (Selivestru) M. fiind încadrate de prima instanță în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, iar a lui Selivestru D. în baza art. 191 alin. (4) Cod penal. Ulterior, sentința în latura penală a fost menținută de instanța de apel fără modificări.

Subsidiar, instanța de recurs a stabilit, că această concluzie a primei instanțe, conform sentinței, s-au întemeiat în urma cercetării cumulului de probe, verificat prin citire de către instanța de apel, descris și în decizia instanței de apel (pct. 5 al prezentei decizii).

În baza celor expuse supra, instanța de recurs a reținut, că decizia instanței de apel în aspectele evidențiate nu este motivată suficient, deoarece aceasta urma să se pronunțe asupra temeiniciei apelurilor declarate, sub aspectul legalității

sentinței primei instanțe și în urma verificării probelor cercetate de prima instanță, să constate dacă inculpatele Selivestru D. și Nastiuc (Selivestru) M. sunt vinovate de comiterea infracțiunilor imputate în rechizitoriu și constatate ca fiind comise de către acestea prin sentința primei instanțe, cu determinarea și delimitarea cuantumului fix a prejudiciului cauzat părții vătămate de fiecare inculpată în parte, prin probe pertinente și concludente. Totodată, s-a stabilit, că fără a fi elucidate pe deplin aceste aspecte, instanța de apel a pronunțat pripit soluția în cauză, prin ce pe cale de consecință rezultă că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, fiind astfel incident în speță temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, or instanța de apel a admis erorile de drept menționate și nemotivat a menținut fără modificări soluția primei instanțe în latura penală.

Astfel, instanța de recurs a concluzionat, că la rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererile de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea aprecierea convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu și de practica relevantă a CtEDO, în cadrul unui proces de judecată contradictoriu, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2018, au fost admise apelurile declarate, casată sentința parțial în partea stabilirii pedepsei și în latura civilă, rejudecată cauza în această parte și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Nastiuc (Selivestru) Maria Xxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce țin de gestionarea bunurilor și gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal lui **Nastiuc (Selivestru) M.** i-a fost suspendată condiționat pedeapsa cu închisoare, pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dacă în această perioadă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a încasat din contul lui **Nastiuc (Selivestru) M.** în beneficiul lui SRL „Crist Valg”, prejudiciul material cauzat în sumă de 69.670 lei.

Selivestru Doina Xxxxx, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități ce țin de gestionarea bunurilor și gestionarea mijloacelor financiare pe un termen de 5 ani.

Conform art. 90¹ Cod penal în privința lui **Selivestru D.**, s-a dispus executarea pedepsei cu închisoare de 3 ani și 6 luni, în penitenciar pentru femei de tip semiînchis și perioadă de probațiune de 3 ani și 6 luni.

S-a încasat din contul lui **Selivestru D.** în beneficiul SRL „Crist Valg” prejudiciul material cauzat în sumă de 101.215 lei;

În mod solidar de la inculpate în beneficiul părții civile cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

10. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat, că prima instanță corect a dispus reîncadrarea acțiunilor inculpatei, Nastiuc (Selivestru) M., de la art. 191 alin. (4) Cod penal, în baza art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal și ale inculpatei Selivestru D., de la art. 191 alin. (5) Cod penal, în baza art. 191 alin. (4) Cod penal, având în vedere modificările survenite în legislația penală, la capitolul art. 126 Cod penal.

La fel, instanța de apel a reținut că deși inculpatele vina au recunoscut-o parțial, suplimentar vinovăția inculpatei, Nastiuc (Selivestru) M., de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal și a inculpatei, Selivestru D. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, se confirmă și prin următoarele probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele și anume: declarațiile reprezentantului părții vătămate, Gheciu S., declarațiile martorilor Gubenco-Gajiu C., Gajiu L., Petrov N., Scorici E., precum și prin: plângerea părții vătămate SRL „Crist Valg” din 09 iulie 2014 (f.d. 19, vol. 1); copiile explicațiilor scrise de inculpatele Selivestru D. și Nastiuc (Selivestru) M. la 16 aprilie 2014 și respectiv la 02 iulie 2014 (f.d. 20-22, vol. 1); ordinele nr. 1 și nr. 2 din 27 iunie 2014 (f.d. 27-28, vol. 1); actul privind rezultatele inspectării financiare efectuate la SRL „Crist Valg” pentru perioada 01 aprilie 2013 – 02 iulie 2014 și anexele (f.d. 48-55 și 56 - 157, vol. 1); rapoartele despre rulajul mărfurilor (f.d. 66-99 vol. 1 și Mapa 1 și 2); ordinul de angajare a lui Selivestru D., contractul de muncă și contractul cu privire la răspunderea materială din 09 aprilie 2013 (f.d. 125-127, vol. 1); ordinul de angajare a lui Nastiuc (Selivestru) M., contractul de muncă și contractul cu privire la răspunderea materială din 01 decembrie 2013 (f.d. 130-134, vol. 1); caietele de evidență a datoriilor (Mapa 2).

Instanța de apel, rezumând totalitatea împrejurărilor indicate supra a considerat nefondate, formale și convenționale argumentele părții apărării

referitor la faptul că învinuirea înaintată lui Nastiuc (Selivestru) M., în comiterea componentelor de infracțiune prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) Cod penal și a inculpatei, Selivestru D., în comiterea componentelor de infracțiune prevăzute de art. 191 alin. (4) Cod penal, nu este probată, deoarece nemijlocit circumstanțele elucidate supra, cât și probatoriul administrat la caz, arată cert și fără careva dubii întrunirea tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii în acțiunile inculpatelor.

Astfel, instanța de apel a reținut la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, prevederile art. 7, 61, 75-77, 90, 90¹ Cod penal și anume: de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de persoanele inculpatelor, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, stabilindu-le pedeapsă inculpatelor în limitele sancțiunii prevăzute de art. 191 Cod penal.

La capitolul soluționării acțiunii civile, instanța de apel conducându-se de prevederile art. 219 - 220 Cod de procedură penală în coroborare cu prevederile art. 221 alin (1) și (2) Cod de procedură penală, din care reiese, că acțiunea civilă în procesul penal se întemeiază în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești. Acțiunea civilă se întemeiază față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului. Potrivit art. 1398 Cod civil, cel care acționează față de altul ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Astfel, reieșind din probele anexate la acțiunea civilă, instanța de apel a concluzionat că aceasta este parțial întemeiată, din motiv că prejudiciul material este confirmat că, Nastiuc (Selivestru) M. a prejudiciat partea vătămată în sumă de 69.670 lei, iar Selivestru D. în sumă de 101.215 lei, fapt ce denotă necesitatea încasării doar a acestor sume cu titlu de prejudiciu material din contul inculpatelor în beneficiul lui SRL „Crist Valg”.

La fel, instanța de apel a conchis că urmează a fi încasată în mod solidar, suma solicitată de partea vătămată în mărime de 3.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică.

Totodată, cerințele reprezentantului părții civile privind încasarea dobânzii de întârziere, instanța de apel le-a considerat nefondate, deoarece legislația în vigoare nu prevede la caz încasarea dobânzii de întârziere.

11. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpata Nastiuc (Selivestru) M., prin care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitată.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpată, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece criticile formulate de recurent nu conțin argumentele ilegalității deciziei instanței de apel, precum și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată – cerințe stipulate în art. 430 Cod de procedură penală, fapt ce echivalează cu nemotivarea recursului în sensul art. 427 Cod de procedură penală.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu corespunde cerințelor de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Dispozițiile art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele, cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroare comisă de instanță.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că inculpată, printr-o frază generală își declară dezacordul cu hotărârile judecătorești adoptate la caz, însă recurentul nu specifică concret temeiul prevăzut de legea procesuală la utilizarea acestei căi de atac, și anume, nu abordează careva probleme de drept, nu indică la careva erori comise de instanțele de fond ce ar genera casarea acestora, nu-și argumentează recursul în sensul declarat și nu semnalează careva temei pentru recurs din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs constată că din conținutul recursului nu este clar prin ce se manifestă dezacordul cu hotărârea atacată, iar analizând hotărârile instanțelor de judecată nu au fost depistate careva încălcări, totodată inculpata nu a prezentat careva argumente verosimile în susținerea poziției sale.

Art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să indice eroarea ce s-a comis, în coraport cu cel puțin unul din temeiurile enumerate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

În cazul în care autorul nu invocă concret sau nu semnalează în recurs temeiul pe care se bazează, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) al art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Prin urmare, Colegiul constată că, recursul ordinar declarat de inculpat, nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este în drept să completeze recursul inculpatului cu circumstanțele de fapt și de drept, care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În consecință, dat fiind faptul că în fața instanței de recurs nu este stabilit cadrul discuției, fără motivarea recursului, în corespundere cu prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul conchide că recursul inculpatei, Nastiuc (Selivestru) M., este inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2018, de către inculpata **Nastiuc (Selivestru) Maria Xxxx**, în cauza penală în privința acesteia, deoarece **nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.**

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 25 iulie 2018.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie